

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.290/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője: (felperesi képviselő címe;	Független Rendőr Szakszervezet eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor
kamarai jogtanácsos)	
Az alperes: (alperes címe)	vármegyei Rendőr-főkapitányság
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya: jogvita	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.701.300/2024/12. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. március 1. és 2024. február 29. közötti időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként bűnmegelőzési főelőadó beosztásban teljesített szolgálatot a helységi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály állományában. Bűnmegelőzési főelőadói feladatkörében a helységi Rendőrkapitányság területén lévő óvodákban, általános iskolákban, illetve középiskolákban bűnmegelőzési céllal előadásokat tart; ezen túlmenően vizsgálati feladatokat is ellát.

[2] A 2021. január 28-án kelt munkaköri leírás kiegészítés alapján a felperesnek iskolaőri koordinációs feladatokat is kellett végeznie az illetékességi területen található iskolákban szolgálatot teljesítő iskolaőrökkel kapcsolatosan, az iskolaőrség tevékenységéről szóló 19/2020. (IX. 10.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 19/2020. ORFK utasítás) alapján. E körben feladatát képezte – többek között – a tanítási időszakban az iskolaőröknek eligazítás tartása; az iskolaőrök szolgálatának befejezését követő beszámoltatása; a szolgálattal összefüggő kérdésekben telefonos segítségnyújtás; a napi események koordinálása, ellenőrzése; az iskolaőrök szolgálatának a rendszerben történő elkészítése; az iskolaőrök szabadságának, betegségének a szolgálatvezénylésben történő rögzítése; a megyei koordinátor által küldött oktatási, szolgálatszervezési, ruházati ellátmány stb. továbbítása, annak dokumentált módon történő visszacsatolása a megyei koordinátor részére; az iskolaőrök havonta legalább négy alkalommal történő ellenőrzésének végrehajtása; a nyári szünetben az iskolaőrök számára bűnmegelőzési feladat meghatározása, végrehajtásának ellenőrzése. A felperes ezen feladatokat 2023. április 30. napjáig személyi rendőr századossal együtt végezte, ezen időponttól kezdődően pedig egyedül látta el. Ezen irányítási, utasítási, ellenőrzési, illetőleg személyzeti intézkedéseket eredményező és igénylő feladatok a felperes eredeti főelőadói beosztásához képest többlettevékenységet jelentettek, melyekért megbízási díjban nem részesült. Az ennek tárgyában előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2024. július 10. napján kelt határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[3] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a peresített időszakra bruttó 1.584.600 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére; a megbízási díj mértékét a 2021. március 1-től 2023. április 30-ig terjedő időre (azon 26 hónapra számítottan, amikor a perbeli feladatokat ketten látták el) az illetményalap 100%-ban, a 2023. május 1-től 2024. február 29-ig terjedő időre (azon 10 hónapra, amikor a perbeli feladatokat már egyedül látta el) a rendvédelmi illetményalap 150%-ban határozta meg. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.). 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy a 2021. március 1. napjától 2024. február 29. napjáig terjedő időre fizessen meg a felperesnek 1.584.600 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Utalt a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 10/A. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv a nevelési-oktatási intézmények rendjének fenntartását iskolaőrség útján biztosítja. A 19/2020. ORFK utasítás 2/e. pontja értelmében helyi koordinátor: a rendőrkapitányság állományának azon tagja, akit az iskolaőrség helyi szintű tevékenységének koordinálására, szakmai irányítására és ellenőrzésére a rendőrkapitányság vezetője a bünyügyi szolgálati ágánál alkalmazásban lévő személyek közül kijelöl. Az alperes nem vitatta a felperes tényállítását az általa ellátott iskolaőri koordinátori feladatok és azok gyakorisága, mértéke vonatkozásában; védekezését kizárólag arra alapította, hogy egyrészt a felperes – kijelölése alapján – köteles a részére jogszerűen előírt feladatokat ellátni, melyek a munkaköri leírás kiegészítésében rögzítésre kerültek, másrészt a részére meghatározott helyi koordinátori feladat más beosztás részét nem képezi. Érvelése szerint az alperesnél a felperes bűnmegelőzési főelőadó beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. Az Rtv., valamint a 19/2020. ORFK utasítás rendelkezéseire figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest a képzettségéhez, végzettségéhez és szakmai tapasztalatához kapcsolódó iskolaőri koordinátori feladatok elvégzésére, azonban a munkáltató ezen joga nem sértheti az állománytábla szerinti beosztást, a felperes kinevezés szerinti beosztását, valamint az utasítás teljesítése esetén az ellenszolgáltatásra való jogosultságát. A felperes bűnmegelőzési főelőadói beosztásához tartozó konkrét feladatokat jogszabály vagy belső norma valóban nem határozza meg, azonban azok a 19/2020. ORFK utasítás vonatkozó pontjai alapján kellőképpen elhatárolhatók az iskolaőri koordinációs feladatoktól; mivel ez utóbbiakat az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, az alól nem mentesítve végzi, ezért a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján a többlétszolgálatért díjazásra jogosult. Ezzel összefüggésben annak sincs jelentősége, hogy a helyi koordinátor beosztás az állománytáblában nem szerepel, miután nem a beosztás elnevezésének, hanem az elvégzett feladatoknak van jelentősége. A díjazás keresetben megjelölt 100, illetve 150%-os mértékével is egyetértett, miután a felperesnek folyamatosan, napi szinten kellett a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat ellátnia, az iskolaiőri koordinátori feladatok ellátása többletfelelősséggel jár, továbbá a felperes az iskolaőrök szolgálati előjárójának, azaz a Hszt. 2. § 26. pontja alapján parancs, intézkedés kiadására vagy munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személynek tekinthető. A Hszt. 2023. február 1. napjával hatályos módosításával összefüggésben azt rögzítette, hogy a perbeli adatok alapján ezen időszakot követően is megállapítható a jelentős többletmunka.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseit, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését, valamint a 102. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. Érvelése szerint a felperes azzal, hogy hivatásos szolgálati jogviszonyt létesített az alperessel, önként vállalta, hogy rá is vonatkozik a Hszt. 13. § (1) bekezdése. Ugyanezen paragrafus (2) bekezdése szerint pedig a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból fakadó köteleit önkéntes vállalkás alapján, élethivatásként, szigorú függelmi rendben, akár életének és testi épségének kockáztatásával és egyes alapjogai korlátozásának elfogadásával teljesíti; ennek tükrében a felperes köteles azokat a feladatokat ellátni, melyeket számára jogszerűen előírnak. A felperes részére az Rtv. és a 19/2020. ORFK utasítás alapján meghatározott helyi koordinátori feladat más beosztás részét nem képezi, az külön munkakörként nincs rendszeresítve a rendőrfőkapitányság állománytáblája szerint. A felperes által betöltött főelőadói beosztás tartalmát, a beosztáshoz tartozó feladatkört jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz nem határozza meg. Megállapítható ugyanakkor, hogy a helyi koordinátori feladatok ellátása a rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának feladatkörébe tartozik, a rendőrkapitányság vezetője a helyi koordinátort a Bűnügyi Osztály állományából jelöli ki. Ez jogalapot teremt arra, hogy a rendőrkapitányság vezetője e feladatot a munkaköri leírásban rögzítse. Ennek okán nem vonatkozhat a Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díj jogintézménye ezen ügyre, miután iskolaőri koordinátor szolgálati beosztás nem létezik. Kiemelte, egyetlen panasz sem érkezett egyik koordinátori feladatot ellátó kollégától sem arra vonatkozóan, hogy az alap szolgálati feladatait ne tudná megfelelően ellátni; ugyanakkor lehetőség van a kiemelkedő, vagy az átlagtól nagyobb igénybevételt jelentő terhelés elismerésére (pl. teljesítményjuttatás, jutalom) a helyi koordinátorok esetében is. A Hszt. 2023. február 1-jei módosításával összefüggésben rámutatott, a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja és a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szabályozása módosult. Ez utóbbi alapján a hivatásos állomány tagja a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti díjazásra akkor jogosult, ha a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez és a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörrel való megbízási nem eseti jellegű. Mindezekre tekintettel a felperes szolgálati panasza, egyben az erre alapított keresete megalapozatlan.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 40.000 forintban jelölte meg. Kiemelte: a megállapított tényállás alapján abból lehetséges kiindulni, miszerint a felperes bűnmegelőzési főelőadói feladatai közé 2021. márciusától beemelték az iskolaőri koordinátori feladatokat, melyet ezt követően a felperes rendszeresen, napi szinten ellátott. A Hszt. 13. §-ára történő alperesi hivatkozás irreleváns, miután a szolgálati jogviszonyt a maga egészében kell vizsgálni, egyes terhek nem eredményezik a jogosultságokról történő lemondást, továbbá az, hogy a 19/2020. ORFK utasítás és az alperes által hivatkozott, a vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság ügyrendjének kiadásáról szóló 2/2021. számú intézkedés (a továbbiakban: ügyrend) ezen feladatok ellátását a Bűnügyi Osztály részére delegálja, a felperes beosztásába tartozásra jogalapot nem teremt. A felperes beosztásához képest ezen feladatok más személyek feletti szakmai irányítási, ellenőrzési, szolgálatsszervezési és beszámoltatói előjárói feladatok, melyek a felperes főelőadói munkakörébe nem illeszthetők, attól teljesen eltérnek. Az is megállapítható, hogy a felperes rendszeresen, havonta visszatérően végezte a többletfeladatokat, mely a Hszt. 71. §-a alapján 2023. február 1-jét követően is megbízási díjra jogosítja.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokait

[7] A fellebbezés megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést, ekként az elsőfokú bíróság által megállapítottösszeget nem vitatta, így azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett. Figyelemmel volt arra is, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[9] Az ítéltábla elsődlegesen rámutat: az alperes alaptalanul hivatkozott a Hszt. 13. § sérelmére. Bár a Hszt. 13. § (2) bekezdése a szolgálati jogviszony sajátos jellegével összefüggésben valóban kimondja, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból fakadó köteleit önkéntes vállalat alapján teljesíti, ez azonban nem zárja, nem is zárhatja ki a Hszt. 71. §-ának alkalmazását, ha annak feltételei fennállnak. A Hszt. 13. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati viszony részese az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv is, amelyet a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályban és más jogszabályban meghatározott kötelezettségek – így a Hszt. 71 §-ában foglaltak – szintén terhelik, e rendelkezés tehát a felperesi igény alaposságát nem rontja le.

[10] Az alperes nem vitatta a felperes tényállítását az általa végzett iskolaári koordinátori feladatok ellátása és azok gyakorisága, mértéke vonatkozásában. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Az alperesnek e joga azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, az alól nem mentesítve végzi, ezért a többletszolgálatért díjazásra jogosult.

[11] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes; a munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes bűnmegelőzési főelőadó beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás. A következőkes bírői gyakorlat (Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az elsőfokú bíróság helytállóan világított rá, hogy az állománytáblában a felperes főelőadói beosztásához tartozó munkaköri feladatok kellőképpen elhatárolhatók a 19/2020. ORFK utasítás 2/e. pontja szerinti, az iskolaőrség helyi szintű tevékenységének koordinálását, szakmai irányítását és ellenőrzését célzó helyi koordinátori feladatoktól. A helyi koordinátornak a rendőrkapitányság illetékességi területén végrehajtott iskolaiőri tevékenységre vonatkozó közvetlen szakmai irányítási és elöljárói (ORFK utasítás 15. és 17. pontjai), szolgálattervezési és szolgálat szervezési (ORFK utasítás 46. és 48. pontjai), valamint beszámoltatási és szolgálatellátás ellenőrzési (ORFK utasítás 57. és 62. pontjai) feladatai mindenképpen (vezetői) többletfeladatként értékelendők. Ezek kétségtől olyan, más személyek feletti szakmai irányítási, ellenőrzési, szolgálat szervezési és beszámoltatási elöljárói feladatok, melyek a felperes főelőadói munkakörébe nem illeszthetők, attól teljesen eltérők. Annak sincs jelentősége, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok külön nevesített beosztás részét képezik-e, vagy sem. Ezzel összefüggésben hangsúlyozandó: a munkáltató szervezet alakítási jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy adott feladatkörre létesít-e külön munkakört, vagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el – akár eseti jelleggel – a külön munkakörhöz tartozó feladatok ellátását. Az alperesnél és a felperes beosztása szerinti szolgálati egységnél az iskolaőr koordinátor munkakör létrehozása nem történt meg, arra a vonatkozó szabályozás szerint is a bűnügyi szolgálati ágnál dolgozó hivatásos állományút kellett kijelölni; ily módon a munkáltató a bűnmegelőzési főelőadó munkakörben dolgozó felperes feladatává tette az iskolaőri koordinációs feladatok ellátását. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az ilyen jellegű foglalkoztatás a felperes tekintetében fogalmilag a munkakörtől való eltérést jelentette. Nem vitatottan az alperes a munkaköri leírásban megteremtette annak lehetőségét, hogy a felperest ilyen feladatokkal is jogszerűen megbízza, azonban e többletfeladatokat ellentételezni kell. Téves jogértelmezés eredményeként tekintette tehát az alperes ezeket a feladatokat a felperes munkaköre részének. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az eredeti szolgálati beosztása mellett ahhoz nem tartozó feladatkört látott el rendszeresen többletfeladatként, ezért jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján a megbízási díjra.

[12] Az elsőfokú bíróság az alperes által sem vitatott tényállás alapján azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett, többletmunka végzése a módosított törvényi kritériumoknak is megfelelt. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napi hatályú módosításával a jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a többletszolgálatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben legyen jogosult, amikor a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit, amely törvényi feltétel jelen esetben megvalósult, miután az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként (csatolt kimutatások, a felperes személyes meghallgatása) helytállóan állapította meg, hogy a

felperes rendszeresen, havonta visszatérően végezte a pertárgyi feladatokat, melyek a saját beosztásától eltérő és javarészt előljárói feladatok voltak, azok érdemben haladták meg a beosztásából eredő szolgálatellátás kereteit, így a többletfeladat ellátás, a jelentős többletmunka igazolt, amely feladatellátás a felperest a Hszt. 71. §-a alapján (mint a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjához képest speciális szabály alapján) 2023. február 1. napját követően is változatlanul megbízási díjra jogosította, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[13] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdés alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[14] A perveztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a jelen ügyre alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére, annak figyelembevételével, hogy a másodfokú bíróság a felperes által megjelölnél magasabb perköltséget nem állapíthatott meg.

[15] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket (79.230 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[16] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 11.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró